

φορτίον του ἥτον διωρισμένον διὰ τροφὴν τῶν κατοίκων Ἑλλήνων καὶ ὅχι τῶν ἔχθρῶν, δτι ὁ πλοίαρχος τῆς ἀποκλειστικῆς γολέτας «Ἄσπασία», ἐλθὼν πρὸ ἡμερῶν εἰς Κατάκωλον καὶ βλέπων τὴν μεγάλην ἔλλειψιν τροφῶν, τὴν ὅποιαν ὑπέφερεν ἡ ἐπαρχία, ἔδωκεν ἄδειαν εἰς ὅλα τὰ εἰς τὸν λιμένα ενρεθέντα πλοιάρια νά πωλήσωσιν ἐλευθέρως τὰ ἐν αὐτοῖς φορτία καὶ δτι τὰ περὶ ὅν ὁ λόγος πλοιάρια, καθὼς ἔμαθον τὴν ἄφιξιν τῶν ἔχθρων εἰς Πύργον, συνναινέσσει καὶ τῆς Λημογεροντίας, δὲν ἐπώλησαν οὔτε παραμικρὸν μέρος τοῦ φορτίου των,

Ἄκούσασα τὴν ὅμολογίαν τοῦ ωηθέντος πλοιάρχου Δρόσου Βλάμη,

Ἐπειδὴ ὁ Δρόσος Βλάμης, πλοίαρχος τῆς βρατσέρας «Ἄγιον Ουσίον», δὲν ἀποδεικνύεται παραβιαστῆς τοῦ ἀποκλεισμοῦ ἢ σκοπὸν ἔχων νὰ μετακομίσῃ τροφὰς εἰς τὸν ἔχθρον,

Ἡ Προσωρινὴ Ἀντὶ Θαλασσίου Δικαστηρίου Ἐπιτροπὴ ἀπολύει τὴν ωηθεῖσαν βρατσέραν «Ἄγιον Ουσίον», τοῦ πλοιάρχου Δρόσου Βλάμη, ἐλευθέρων μὲ δλον τὸ φορτίον της.

Ἐκοίθη καὶ ἀπεφασίσθη τὴν εἰκοστὴν ὁγδόην Ἰουνίου τοῦ χιλιοστοῦ ὀκτακοσιοστοῦ εἰκοστοῦ ὁγδούν ἔτους. Ἐν Αἴγινῃ.

Ἡ Προσωρινὴ Ἀντὶ Θαλασσίου Δικαστηρίου Ἐπιτροπὴ

Χ. Κλονάρης

Ο Γραμματεὺς

Γρηγ. Σοῦτζος

Γ. Μ. Καραμᾶνος

Ἐδουάρδος Μάσσων

Ἀριθ. 359

NZ'

Ἐν ὀνόματι τῆς Κυβερνήσεως*

Ἀπόφασις τῆς Προσωρινῆς Ἀντὶ Θαλασσίου Δικαστηρίου Ἐπιτροπῆς διὰ τὴν λείαν τῆς ἐλληνικῆς βρατσέρας «Ἄγιον Ουσίον», τὴν 28 Ἰουνίου 1828, μεταξὺ τοῦ Ἀντιναυάρχου Γεωργίου Σαχτούρη, ἀρχηγοῦ τῆς ἀποκλειστικῆς μοίρας ἀπὸ τὸ ἐν μέρος, καὶ τοῦ Παναγιώτου Λαζαροπούλου, φέροντος τὸ πρόσωπον τοῦ Λημήτρου Τσιμπούρη, πλοιάρχου τῆς ωηθείσης βρατσέρας «Ἄγιον Ουσίον», ἀπὸ τὸ ἄλλο μέρος.

Ἀναγνώσασα τὴν ἀπὸ 11 Μαΐου 1828 πρὸς τὸ Γενικὸν Φροντιστήριον ἀναφορὰν τοῦ Ἀντιναυάρχου Σαχτούρη, εἰς τὴν ὅποιαν ἐκθέτει δτι ἡ ἀποκλειστικὴ γολέτα «Ἄσπασία», τοῦ πλοιάρχου Ἀδριανοῦ Α. Σωτηρίου, κατέσχεν εἰς Κατάκωλον πέντε ἐλληνικὰ πλοιάρια φορτωμένα σῖτον καὶ ἀραποσίτι, μεταξὺ τῶν ὅποιων ἥτον καὶ ἡ

* Βλ. καὶ ΓΑΚ. Θαλ. Δικ. φ. 13.

βρατσέρα «*Α γιος Νικόλαος*», τοῦ πλοιάρχου Δημήτρη Τσιμπούρη, καὶ ὅτι ἀφ' οὗ ἔξετασε καὶ αὐτὴν τὴν διευθύνει μετὰ τῶν λοιπῶν πρὸς τὴν Κυβέρνησιν διὰ νὰ κριθῇ,

Ἄναγνώσασα τὴν ὑπὲρ ἀριθ. 19 πρὸς τὸν Ἀντιναύαρχον Σαχτούρην ἀναφορὰν τοῦ ἀποκλειστοῦ Ἀδριανοῦ Α. Σωτηρίου, διὰ τῆς δποίας τὸν εἰδοποιεῖ, ὅτι ἐπειδὴ ἡ Ἰονικὴ Κυβέρνησις ἐμπόδισε τὰ ὑπὸ τὴν σημαίαν τῆς πλοΐα νὰ πλησιάζοντα παράλια τῆς Πελοποννήσου, οἱ δονλεύοντες τὸν ἐχθρὸν ἐμποροὶ ἥρχισαν νὰ φορτώνουν τροφὰς εἰς Ἑλληνικὰ πλοῖα, τὰ δποῖα στέλλοντες τὰ παράλια καὶ φρούρια, ὅπου εὑρίσκονται οἱ ἐχθροί, καὶ ὅτι διευθύνει πρὸς τὸν Ἀντιναύαρχον τὰ συλληφθέντα εἰς τὸ Κατάκωλον πέντε Ἑλληνικὰ πλοῖα μέ τινα ἄλλα φορτωμένα τροφάς, ὡς διωρισμένα διὰ τοὺς ἐχθρούς, κατὰ τὰς δποίας ἔλαβε πληροφορίας,

Ἄναγνώσασα τὸ ἀπὸ 24 τοῦ αὐτοῦ Μαΐου ἐπίσημον ἐπιτροπικὸν τοῦ ρηθέντος Δημήτρη Τσιμπούρη, διὰ τοῦ δποίου ἀποκαθιστᾶ ἐπιτροπόν του τὸν Παναγιώτην Λαζαρόπουλον εἰς τὴν προκειμένην διαφοράν,

Ἄναγνώσασα τὴν ἀπὸ 26 τοῦ αὐτοῦ μηνὸς ἀπολογίαν τοῦ ρηθέντος ἐπιτρόπου Λαζαρόπουλον, εἰς τὴν δποίαν ἀναφέρει ὅτι ἐκ τῶν πρὸς τὴν Κυβέρνησιν σταλέντων πέντε πλοίων ἀπὸ τὸν Ἀντιναύαρχον Σαχτούρην εἶναι καὶ ἡ ρηθεῖσα βρατσέρα «*Αγιος Νικόλαος*» τοῦ πλοιάρχου Δημήτρη Τσιμπούρη, ἡ δποία δὲν ἐσυλλήφθη μετακομίζοντα τροφὰς εἰς τοὺς ἐχθρούς οὔτε εὑρισκομένη εἰς τόπον ἐχθρικὸν ἢ τότε περιλαμβανόμενον εἰς τὴν διακήρουν τοῦ ἀποκλεισμοῦ, ἀλλ᾽ εἰς Κατάκωλον, ὅπου ἐφθασε μὲ ἄλλα τρία Ἑλληνικὰ πλοιάρια, φέροντα ἀπὸ Ζάκυνθον τροφὰς εἰς Ἑλληνικὸν τόπον καὶ εἰς «Ἐλληνας πάσχοντας ἀπὸ μεγίστην ἔλλειψιν αὐτῶν, ὅτι ἡ κατάσχεσις τῶν πλοιαρίων τούτων θέλει φοβίσει δοα τοιαῦτα ἥσαν διωρισμένος δι' ἐκεῖνα τὰ μέρη καὶ ἐπομένως θέλει αὐξήσει ἡ ἔλλειψις τῶν τροφῶν ἀπὸ τὴν δποίαν πάσχοντας οἱ ἐκεῖ «Ἐλληνες, ὅτι ὁ πλοίαρχος Δημήτρης Τσιμπούρης ἀμα φθάσας εἰς Αἴγιναν διετάχθη ἀπὸ τὸ Γενικὸν Φροντιστήριον νὰ ξεφορτώσῃ καὶ παραδώσῃ τὸ φορτίον του εἰς τὴν διαταγὴν τοῦ Φροντιστηρίου καὶ ἐπειδὴ ἐκ τούτων προξενοῦνται μεγάλαι ζημίαι εἰς τὸν ρηθέντα πλοίαρχον, ἔξαιτεῖται τὴν ἀπόλυτην τῆς βρατσέρας «*Αγιος Νικόλαος*» καὶ ζητεῖ νὰ τοῦ πληρωθῶσιν ἡ τιμὴ τοῦ φορτίου του, ὁ ναῦλος καὶ τὰ ἐκ τῆς χρονοτροφῆς ἔξοδα καὶ ζημίαι,

Ἄναγνώσασα τὸ ἀπὸ 7 Μαΐου 1828 ἐκ Ζακύνθου διὰ Κατάκωλον διαβατήριον τοῦ ρηθέντος πλοιάρχου Δημήτρη Τσιμπούρη,

Ἄναγνώσασα τὸ ἀπὸ 27 τοῦ αὐτοῦ Μαΐου μαρτυρικὸν τῶν Δημογερόντων τοῦ Πύργου καὶ πολλῶν κατοίκων τῆς ἐπαρχίας ταύτης, εἰς τὸ δποῖον οἱ ὑπογεγραμμένοι μαρτυροῦν, ὅτι τὸ πλοῖον τοῦ Δημήτρη Τσιμπούρη ἐφθασεν ἀπὸ Ζάκυνθου εἰς Κατάκωλον ποὺν φθάσουν οἱ ἐχθροὶ εἰς Πύργον, ὅτι ἥτον συστημένον εἰς τὸν Εύσταθιον Παπαγωρόπουλον καὶ Χ. Δαραλέξην, ὑποκείμενα γνωστὰ διὰ τὴν τιμιότητά των, ὅτι τὸ φορτίον του ἥτο διωρισμένον διὰ τροφὴν τῶν κατοίκων «Ἐλλήνων καὶ ὅχι τῶν ἐχθρῶν, ὅτι ὁ πλοίαρχος τῆς ἀποκλειστικῆς γολέτας «*Ασπίας*», ἐλθὼν πρὸ ἡμερῶν εἰς Κατάκωλον καὶ βλέπων τὴν μεγάλην ἔλλειψιν τροφῶν, τὴν δποίαν ὑπέφερεν ἡ ἐπαρχία, ἔδωκεν ἀδειαν εἰς δλα τὰ εἰς τὸν λιμένα εὑρεθέντα πλοιάρια νὰ πωλήσωσιν ἐλευθέρως τὰ ἐν αὐτοῖς φορτία, καὶ ὅτι τὰ περὶ ὃν ὁ λόγος πλοιάρια,

καθώς ἔμαθον τὴν ἄφιξιν τῶν ἐχθρῶν εἰς Πύργον συναινέσει καὶ τῆς Δημογεροντίας, δὲν ἐπώλησαν οὕτε παραμικρὸν μέρος τοῦ φορτίου των,

’Ακούσασα τὴν διμολογίαν τοῦ ρηθέντος πλοιάρχου Δημήτρη Τσιμπούρη,

’Επειδὴ δὲ Δημήτρης Τσιμπούρης, πλοίαρχος τῆς βρατσέρας «Ἄγιον Νικόλαον», δὲν ἀποδεικνύεται παραβιαστὴς τοῦ ἀποκλεισμοῦ ἢ σκοπὸν ἔχων νὰ μετακομίσῃ τροφὰς εἰς τοὺς ἐχθρούς,

’Η Προσωρινὴ ’Αντὶ Θαλασσίου Δικαστηρίου ’Επιτροπὴ ἀπολύει τὴν ρηθεῖσαν βρατσέραν «Ἄγιον Νικόλαον», τοῦ πλοιάρχου Δημήτρη Τσιμπούρη, ἐλευθέραν μὲ δλον τὸ φορτίον της.

’Εκοιθη καὶ ἀπεφασίσθη τὴν εἰκοστὴν δύδοντας ’Ιουνίου τοῦ χιλιοστοῦ ὅκτακοσιοστοῦ εἰκοστοῦ δύδοντας ἔτους. ’Ἐν Αἰγίνη.

’Η Προσωρινὴ ’Αντὶ Θαλασσίου Δικαστηρίου ’Επιτροπὴ

’Εδουάρδος Μάσσων
Χ. Κλονάρης
Γρηγόριος Σοῦτζος

’Ο Γραμματεὺς
Γ. Μ. Καραμᾶνος

’Αριθ. 360
ΝΗ'

’Ἐν ὀνόματι τῆς Κυβερνήσεως*

’Απόφασις τῆς Προσωρινῆς ’Αντὶ Θαλασσίου Δικαστηρίου ’Επιτροπῆς διὰ τὴν λείαν τῆς Ἑλληνικῆς βρατσέρας «Ἄγιον Σπυρίδωνος», τὴν 28 ’Ιουνίου 1828, μεταξὺ τοῦ ’Αντιναύαρχου Γεωργίου Σαχτούρη, ἀρχηγοῦ τῆς ἀποκλειστικῆς μοίρας ἀπὸ τὸ ἐν μέρος, καὶ τοῦ Παναγιώτου Λαζαροπούλου, φέροντος τὸ πρόσωπον τοῦ Γεωργίου Δ. Μακρῆ, πλοιάρχου τῆς ρηθείσης βρατσέρας «Ἄγιον Σπυρίδωνος», ἀπὸ τὸ ἄλλο μέρος.

’Αναγνώσασα τὴν ἀπὸ 11 Μαΐου 1828 πρὸς τὸ Γερικὸν Φροντιστήριον ἀναφορὰν τοῦ ’Αντιναύαρχου Σαχτούρη, εἰς τὴν δποίαν ἐκθέτει ὅτι ἡ ἀποκλειστικὴ γολέτα «Ἀσπασία», τοῦ πλοιάρχου ’Αδριανοῦ Α. Σωτηρίου, κατέσχεν εἰς Κατάκωλον πέντε Ἑλληνικὰ πλοιάρια φορτωμένα σῖτον καὶ ἀραποσίτι, μεταξὺ τῶν δποίων ἦτο καὶ ἡ βρατσέρα «Ἄγιος Σπυρίδων» τοῦ πλοιάρχου Γεωργίου Δ. Μακρῆ, καὶ ὅτι ἀφ’ οὗ ἐξέτασε καὶ αὐτὴν τὴν διευθύνει μετὰ τῶν λοιπῶν πρὸς τὴν Κυβέρνησιν διὰ νὰ κοιθῇ,

’Αναγνώσασα τὴν ὑπὸ ἀριθ. 13 πρὸς τὸν ’Αντιναύαρχον Σαχτούρην ἀναφορὰν τοῦ ἀποκλιστοῦ ’Αδριανοῦ Α. Σωτηρίου, διὰ τῆς δποίας τὸν εἰδοποιεῖ, ὅτι ἐπειδὴ ἡ ’Ιονικὴ Κυβέρνησις ἐμπόδισε τὰ ὑπὸ τὴν σημαίαν τῆς πλοῖα νὰ πλησιάζουν τὰ παρά-

* Βλ. καὶ ΓΑΚ. Θαλ. Δικ. φ. 13.

